

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaards budgetordførertale 2008 (SF)

Borgerrepræsentationssalen d. 4. september 2008

Plads til alle – plads til leg.

Sandheden er gammel og hæsliq: Vores klima kan ikke bære en fremtid hvor 9 milliarder mennesker i 2030 stræber efter firehjulstrækkere, mobiltelefoner eller hvilke gadgets, der til den tid fylder vores lommer og hoveder.

Vi skal vise et alternativ – en rummelighed – et liv der handler om menneskelig vækst frem for materiel.

Vi har en forpligtigelse – den forpligtigelse det giver at være en privilegeret by – en by der skal inspirere – vise alternativer til en fremtid hvor lykke sættes lig forbrug.

SF har mange drømme og visioner – Københavnerne har mange drømme

Vi skal have en by hvor der er plads til alle kan drømme – uden at vågne til et mareridt.

Hvor drømmen om et stille familieliv med kat i snor og krydderurter i potter ikke kolliderer med fikserummet på hjørnet. Hvor forældre ikke kun gider tale om deres egne børn til forældremøder og hvor det ikke bliver nat på plejehjemmene kl. 15 selv i sommertid!

Rummelighed kræver overskud – det økonomiske har vi i København, men må ikke bruge det.

For godt nok sidder vi på en fyldt kasse, men regeringen har taget nøglen.

Det menneskelige overskud til at vise alternativet til et samfund der lukker sig om sig selv, det har flertallet herinde og det skal bruges.

SF ved at næste års budget ikke er til store armbevægelser – og vi går derfor ikke til forhandlingerne med mange krav. Til gengæld er det vigtige krav.

For SF er et resultatorienteret og regeringsdueligt parti. Vi går derfor ind i prioriteringen af den meget, meget snævre ramme, og i det her budget skal vi gøre noget for dem, der er blevet svigtet.

For desværre er det, som Poul Nyrup klogt skrev i Berlingske Søndag - altid de psykiske syge, der først rammes, når krisen kradser. De taler sjældent deres egen sag - og kun få gør det for dem.

Hovedstaden har massive sociale udfordringer, som forårets uroligheder mindede os om. Der er også et fattigt, marginaliseret, udstødt og voldeligt København. Og det er de grupper, som budget 2009 skal række hånden ud til.

Det er beskæmmende, at en by som København ikke kan leve op til at hjælpe sine handicappede borgere bedre end man gør i dag.

Problemerne på bosteder har vist, hvor dårlige rammer handicappede har – og det falder selvfølgelig negativt tilbage på personalets arbejdsmiljø og sygefravær.

Derfor ønsker SF i budgettet en klar plan for genopretning af området, så ventelisterne kan bringes ned og forholdene for handicappede og personale forbedres.

Det samme gælder hjælpen til vores mest udsatte børn, unge og familier. Her er virkelig brug for, at vi koordinerer vores indsats i forvaltningerne, så vi bedre udnytter de ressourcer, vi afsætter til at hjælpe.

Vi har i de senere år fokuseret meget mere på den fattigdom, som hovedstaden har. Regeringen ville ikke lave en officiel fattigdomsgrænse – men København gik foran og lavede en selv. Rapporten der kom i foråret viser, at mindst seks tusind børn lever i fattigdom – og at fattigdommen har store konsekvenser for de mange mennesker, den berører.

En sådan rapport kan og skal vi ikke sidde overhørig.

Når syge mennesker ikke har råd til medicin.

Når mennesker ikke har penge til ordentlig mad

- og når børn ikke får mulighed for at deltage i fritidsaktiviteter, så er vi forpligtet til at tage action og gribe ind.

NEJ – vi kan ikke afskaffe starthjælpen eller fjerne kontanthjælpsloftet, det kræver en helt anden regering, men vi kan forsøge at afbøde de værste konsekvenser!

Derfor er vi i SF glade for, at så mange partier i BR på forhånd har udtrykt vilje til at prioritere det sociale område, så budget 2009 kommer de mest udsatte grupper til gode. Lad os håbe, at handling vil følge ord, når forhandlingerne går i gang. SF vil i hvert fald gøre sit!

Og nu til en anden MEGET vigtig sag for SF:

I SF er vi nemlig også rigtig glade for, at de seneste dage har bragt en vis klarhed i diskussionen om fritidshjem og KKFO – og jeg vil gerne kvittere for socialdemokraterne og de radikales udmeldinger i pressen

I SF giver vi ikke køb på børnenes frie tid.

Vi kender godt forkærlighed for heldagsskolen - vi ved godt at mange vil vores fritidshjem til livs.

Men det bliver uden SF.

For os er leg ikke et appendiks til skolen, for os har leg og fritid en rig og selvstændig betydning i børns liv, opvækst og dannelse.

Selvfølgelig går vi ind for at udnytte økonomiske og bygningsmæssige ressourcer bedst muligt - mest økonomisk – men det kan for SF aldrig oversættes til at fritidshjem underlægges skolen.

I stedet for at forsøge at kopiere andre landes skolesystemer, skal vi stå ved de ting der fremmer kreativiteten og selvstændigheden hos vores elever.

Og med det samspil den har med fritiden – vi er på rette spor det viser forårets PISA-undersøgelse os. Der er ingen grund til panik.

Hold inde med omvæltninger og giv de ansatte ro og børnene tid og rum til leg.

Og giv os andre ro, tid og ressourcer til at levere den velfærd, som københavnernes med rette kan forvente.

I de seneste par uger har vi haft en offentlig debat, hvor vi oplevede for en gang skyld at trænge mere igennem end sædvanligt, og i SF vil vi blive ved at hamre løs på regeringen for at få den til forstå det groteske i - at en rig kommune som København der søsætter store reformer og har rivende gang i udviklingen og befolkningstilvækst ikke kan få lov at bruge sine egne penge.

Regeringen har stillet befolkningen massive velfærdsforbedringer i udsigt, bl.a. med kvalitetsreformen. Løfter, som vi sådan set hellere end gerne vil være med til at indfri, men ikke har mulighed for.

Så det er ikke uansvarlighed - det er tværtimod rettidig omhu at råbe vagt i gevær og tydeligt gøre opmærksom på:

At hvis ikke regeringens anlægsrammer lempes, hvis ikke vi som by har mulighed for at løse helt basale nødvendige opgaver, som at bygge det antal daginstitutioner, boliger til psykisk syge, renovering af idrætsanlæg og skoler - så er det den borgerlige VKO-blok, der har fejlet og som må bære ansvaret.

Der er overskud på de offentlige finanser, det kan ikke være rigtigt at vi efter serviceloftet nu skal bøvle med anlægsloftet, der kan tvinge København til at sætter projekter i stå og opgive sin hårdt tilkæmpede pladsgaranti og trusler om dummebøder.

Ude på institutionerne har de gjort alt, de er kreative og gør hvad de kan for at få løst op for problemet. Jeg synes vi skal benytte lejligheden til at takke de ansatte i vore vuggestuer og børnehaver.

Jeg synes - vi skal takke alle vores ansatte i kommunen på plejehjem, bocentre, parkeringsvagter. Alle.

Vidste vi det ikke i forvejen - men det gjorde vi - viste forårets arbejdskonflikt os, hvad der sker, når velfærden mangler.

Vi skal i budgettet afsætte penge til vores medarbejdere - uden dem ingen by.

Også her har vi brug for at overskriften om attraktive arbejdspladser bliver fyldt ud med indhold. Men det er ikke et kun et spørgsmål om at afsætte penge til efteruddannelse og en indsats for det psykiske og fysiske arbejdsmiljø. Store medarbejdergrupper lider reelt under stress og nedslidning, og der skal virkelig gøres en indsats. Vi kan ikke levere god, offentlig service, hvis medarbejderne mange steder er ved at bukke under. Og det er de!

Det er lige så høj grad et spørgsmål om holdning til vores medarbejdere. Vi skal holde op med at blande os i al ting, vi skal vise tillid og give frihed til den enkelte arbejdsplads til den enkelte medarbejder til at finde lokale løsninger.

Vi skal fra Borgerrepræsentationen ikke forvildes til at tro at alle gode ideer udspringer i vores hoveder og vi skal når de gør! - sørge for at den fornødne tid og ressourcer er til stede. Der er grænser for hvor mange omstruktureringer, hvor mange nye tiltag, medarbejderne i København kan udsættes for uden at det går udover deres arbejdsglæde.

Det handler om at vise tillid til, at medarbejderne selvfølgelig er de første og de bedste til vide, hvordan opgaverne skal udføres – hvis de ellers får de rigtige rammer.

I stedet for at tvinge ensartede adfærdsregler ned over samtlige skoler, skal vi vise tillid til, at ledere og lærere selv finder de spilleregler der passer bedst til deres skole.

I stedet for rigide tremåneders-samtaler skal vi tro på, at socialrådgiverne selv ved bedst. Osv. Osv.

SF håber, at partierne i BR vil bruge budget 2009 til at sende det vigtige signal til medarbejderne: Tillid og opbakning.

2009 bliver et år, hvor København i større grad end andre år vil have verdens bevågenhed gennem værtskabet for COP15, men også gennem Outgames og andre store begivenheder.

Hvad vi kan og skal er at vise verden et byliv i balance med både mennesker og natur. København er en privilegeret by og med den status følger en forpligtelse til at inspirere og vise alternativer til en fremtid, der ikke kun baserer sig på forbrug.

At være værtsby for COP15 må aldrig blive et spørgsmål om at give byen en gang fernis – sørge for at tømme skraldespandene en ekstra gang. Det er ikke OL i Beijing det her.

At være værtsby betyder for København en fokuseret indsats, der er startet og skal rodfæstes overalt i byen, det er indhold ikke overskrifter. Vi har brug for at tænke klima ind overalt i vores by – vi har brug for at gøre det uden at skele til egne kongedømmer – og derfor er vi i SF meget glade for det arbejde, der foregår på tværs af forvaltninger.

Når hotellerne er tømte for statsoverhoveder, skal der være sket et varigt kursskifte i retning af et grønnere København.

I SF vil vi gerne styrke de lokale Agenda 21 centre, vi tror på at det er i de nære lokale arbejde med københavnere vi virkelig kan ændre vaner og holdninger. Vi vil gerne styrke det lokale samarbejde med boligforeninger – dele udgiften med dem til klimainitiativer og styrke samarbejdet med erhvervslivet i lokalområderne.

Og ligesom tilfældet er med østarbejdernes arbejdsvilkår, mener vi i SF også at vi skal bruge den magt og volumen vi har, til at lægge pres på bygherrer og til at kræve energikrav i forbindelse med lokalplaner.

Vi skal huske at budget er mere end et excelark – det er den politiske vision, vi ønsker at realisere.

En politisk vision, der ikke bare hovedløst forsøger at kopiere andres landes uddannelsessystemer – men holder fast i en tradition hvor leg og lærdom er ligeværdige medspillere i barndommen.

En vision, der tager hånd om hatecrimes og forventer og forlanger af politiet at alle uanset seksualitet, køn og race har krav på at kunne færdes trygt i byen.

En politik, der viser, at vi som by tager vores del af ansvaret for at østeuropæiske arbejdere ikke bliver udnyttet på byggepladser rundt omkring i vores by og lever under kummerlige forhold.

Vi kan meget som by, også selv om den borgerlige regering generer kommunerne og forsøger at spænde ben.

Men København har allerede vist en anden vej med de store velfærdsreformer, der er søsat i den her valgperiode. Og med det her budget skal vi tage socialt ansvar og forsøge at dæmme op for de værste skader efter snart syv år med VKO.

I det her budget skal vi gøre noget for dem, der er blevet svigtet.

Derfor opfordrer SF til, at budgettet for 2009 bliver et socialt budget

SF er med når alternativet til Venstre, De Konservatives og DF's regering skabes.